

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Alphonsi Madriliensis De Vera Deo Apte Inserviendi methodo Libellvs Avreus

Alfonso <de Madrid>

Coloniae, 1608

Eximio Et Cvm Primis Reverendo Patri D. Lvdovico Blosio, Coenobii
Lætiensis Abbati dignissimo, F. Ioannes Hentenius Nechliniensis S. D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48891](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48891)

EXIMIO ET
CVM PRIMIS RE-
VERENDO PATRI D. LV-
DOVICO BLOSIO, COENOBII
Latiensis Abbati dignis-
simo,

F. IOANNES HENTE-
nius Nechliniensis
S. D.

OE LICISSMAE
sunt illæ respubl. aut
quicquid hominum cœ-
tus, præstâtissime Pa-

Rom. 12.

ter, in quibus, quas sibi per mini-
stros suos partes dominus dele-
gavit, quisq; strenuè exequitur;
siue, iuxta Apostolum, ministe-
rium in ministrâdo, siue qui do-
cet in doctrina, qui exhortatur
in exhortâdo, qui tribuit in sim-
plicitate, siue qui præest in solici-
tudi-

DEDICATORIA.

tudine. In his cū & mihi sedulō
 aduerterē graue admodum onus
 impositum, meisque longē im-
 par viribus, si vt meas duntaxat
 intuear, nec oculos ad id conuer-
 tam quōd ille dicit: Omnia pos *Phil. 4.*
 sum in eo qui me confortat? quid
 enim grauius cura animarū, pro
 quibus summo iustissimoq; iudi-
 ci sis rationē redditurus? cepi me-
 cum rationem inire, qua possem,
 vel in parte, tanto subleuari one-
 re. Venitque in mentem cōmo-
 dē id fieri posse, si cū omni lo-
 co omniq; tempore vniuersis
 confratribus nequaquam adesse
 possem, vicariū mihi substitue-
 rem, qui id longē prāstantiūs,
 quā ego, posset efficere, singu-
 losque prout res exigeret, seriō
 exhortaretur, corriperet, aut ad
 feruorē diuini cultus animaret.
 Hunc cū vndique maxima so-
 licitudine, qua ratione inueniri
 posset,

*
 L S

posset,

EPISTOLA

posset, perscrutarer, cōmodum
dūm Dominus huius libelli me-
moriam misit in mentem, vt illū
curarem in omnium confratrum
meorum cordibus infigi. Siqui-
dem, dum ante multos annos a-
pud Hispanos, diui Hieronymi
ordinis habitu suscepto, vota
monastica emissem, in cœno-
bio quod Deiparæ Virgini à
Guadalupe dedicatum est, anim-
aduertebam, sedula patrum or-
dinatione, libellum hunc Hispa-
nico, quo tantum extabat, idio-
mate, nouellis eius cœnobij ty-
runculis plerunque tradi quo
tandem vberem Domino sibiq;
fructum proferrent. Idque in
plurimis non infœliciter cede-
bat. Hinc enim videbam non
paucos in Dei amore, à quo pen-
dent omnia, plurimum augmen-
ti ac roboris concipere: eos nem-
pè, qui libellum hunc grauitè
noctur-

DEDICATORIA.

nocturna diurnaqué manu ver-
sarent, gnauiterqué ruminarent,
ac in opus deducerent, neque rei
difficultate deterriti, se ab illi-
us consilijs paterentur vllis auel-
li illecebris. Nam & si complu-
res viderim libellos in hoc e-
ditos, vt homines à seculi va-
nitatibus abstractos, Dei obse-
quio totos exhiberent: nullum
tamen (absit inuidia verbo) vn-
quam inueni, qui ea sedulita-
te, efficacia, compendio, tan-
to ordine, & ita in artis mo-
dum id efficeret. Dolui fa-
teor annis plurimis neminem
existere, qui illum nobis eo
idiomate traderet, quò & no-
strates ab illo possent admini-
culum percipere. Quumqué
& ego, in hoc vsque tempus,
ab alio id præstari cuperem; eâ-
dem fortassis ratione, qua &
cæteri: nempè, partim alijs
* 6 distra-

EPISTOLA

distractus partim propria, ut ve-
 rum fatear, negligentia, veluti
 præpeditus, nunc demum, ea qua
 prædixi occasione, animum ad id
 applicui, fideliter quicquid illo
 idiomate tradebatur, in latinum
 transferens, nisi quòd aliquan-
 tum coactus sum id inflectere,
 quod ille autor sexto primæ par-
 tis documento scribebat, nimi-
 um libero & naturali tribuens
 arbitrio: quod & aliàs fecimus,
 dum idem passim alijs libelli lo-
 cis refricaret. Interdum tamen
 illum suum loquendi modum
 dissimulauimus, subintelligen-
 tes solitum nostrum antidotum,
 quo frequentius idem tempera-
 ueramus: nempe, modò non de-
 sit diuinum auxilium, hæc aut il-
 la præstare possumus. Porro qui
 totius libelli decursum aduerte-
 rit, utramque linguam probè cal-
 lens, scio, boni consulet, si quan-
 do,

DEDICATORIA.

do, quod tamen rarissimum est, voculas quasdam aut abstulerim, aut in alias immutauerim, non adeo verba annumerans, quàm sententiarum pondus appendens prout faciendum docet Hieronymus ad Pammachium de optimo genere interpretandi, in exemplum adducens Ciceronem, qui ita Platonis Protagoram, Xenophontis OEconomicum, & Aeschinis ac Demosthenis contra inuicem orationes pulcherri-
mas in latinum verterat.

Addidimus & Coronidis loco eiusdem authoris, Speculum illustrium personarum efficiens, vt & nostrates magnates, qui Hispanicè nescirent, sese in eo contemplari possent: quod non ambigo lectoribus æquè gratum fore atq; ipsam Methodum, & potissimum tuis cum primis gene-
rosis,

EPISTOLA

rosis fratribus ac cognatis. Nunc
autem quod tuo nomine, præsul
cum primis reuerende, curau-
rim libellum hunc in lucem pro-
dire, in causa fuit, cum vt animi
erga te mei gratitudinem signo
aliquo indicarem, quando aliud
plurimis in me collatis benefi-
cijs non datur rependere: tum
vel maximè quod similibus pijs
exercitijs non inuitus occupe-
ris: dum publicis, tum à Cæ-
sarea quondam, & nunc à Re-
gia Maieftate, commissis, tum
in subditorum regimine in-
cumbentibus negotijs, respira-
re permitteris. Quod satis at-
testatur complures libelli à te in
communem vtilitatem editi qui
maximo fructu, cum in his tum
in alijs potissimum regionibus
plurimorum manibus rapiuntur
ac teruntur, vt cum sint sæ-
pius excusi, vix tamen vlla pro-
stent

DEDICATORIA.

stent exemplaria. Quæ etiam
fatis clamant se ab exuberante
animi tui pietate, & velut eru-
dante pectoris deuotione pro-
dijsse. Ac proinde mihi persua-
serunt hunc qualem qualem no-
strum laborem tuæ Reuer. Pa-
tenitati non ingratum fore: quæ
si id in aliorum vtilitatem fore
iudicet, iubebit alicui è suis cœ-
nobitis, quorum plures ad id-
aptos esse noui, partim tua in-
formatione & exemplo, partim
suapte in hoc propensos, vt eum
in Gallicum idioma conuer-
tant.

Spero autem & hic Domi-
num cuiuspiam animum ad hoc
impulsurum, vt etiam in huius
inferioris Germaniæ linguam,
ad omnium tandem vtilitatem,
traducat, auxilium ad hoc præ-
bente altissimo, qui tuam ex-
imiam paternitatem suo ob-
sequio

EPIST. DEDICAT.

sequio plurimis annis seruet in-
columnem. Louanij mense Fe-
bruario initio anni sexa-
gesimi suprà sesqui-
millesimum.

F I N I S.

P R O.